

การนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างชุมพรของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดชุมพร Internal Supervision of Vocational Colleges Administrators in Chumphon

คณิต อินทร์แสร์

Kannit Insear

วิทยาลัยสารพัดช่างชุมพร

Chumphon Industrial and Community Education College

e-mail: Kanit21@gmail.com

Received: June, 22 2021

Revised: July, 12 2021

Accepted: July, 15 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างชุมพรของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดชุมพร ใน 5 ด้าน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม การพัฒนาทางวิชาชีพ การพัฒนาหลักสูตร และการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์การปฏิบัติการสอน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนวิทยาลัยสารพัดช่างชุมพร จำนวน 278 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการนิเทศภายในวิทยาลัยอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผลการเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามขนาดวิทยาลัย พบว่า ครูผู้สอนทั้งในวิทยาลัยที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน และวิทยาลัยที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนซึ่งพบว่าครูผู้สอนวิทยาลัยที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน มีความคิดเห็นว่าการนิเทศภายในวิทยาลัยมากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์การปฏิบัติการสอน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การปฏิบัติการสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การนิเทศภายใน, วิทยาลัยสารพัดช่าง

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the internal supervision of chumphon polytechnic colleges, Chumphon in 5 areas; which were the direct assistance to teachers, group-work skills development, professional development, curriculum development, and classroom action research, classified by college size and teaching experience. The samples of this research consisted of 278 teachers who had worked at Chumphon Polytechnic colleges. The instrument used for data collection was a 5-rating scale questionnaire with the alpha reliability of .98. The statistics used in the data analyses were percentage, means, standard deviation, t-test, and One-Way ANOVA.

The research results were revealed as follows: (1) the internal supervision of chumphon polytechnic colleges were at the high level in all aspects; (2) The comparison of the internal supervision of the administrators according to Chumphon Polytechnic College, classified by the college size was found that teach in colleges with no more than 1,500 students and colleges with more than 1,500 students had no different opinions. Except for the aspect of classroom action research, found that college teachers with more than 1,500 students thought that administrators had supervision more than 1,500 students with statistical significance at the level of .05. When considering according to teaching experience, it was found that teachers with different teaching experience had no difference opinions in overall in Overall and each aspect.

Keywords: Internal Supervision, Chomphon Polytechnic College

บทนำ

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบ สามารถจัดโดยสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นับเป็นองค์กรที่มนุษย์สร้างขึ้นในทุกสังคม จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่จัดการศึกษาให้แก่เยาวชน ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษานั้น ๆ แสดงให้เห็นว่าการได้รับการนิเทศของครูมีความเกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียนผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาก็คือ ผู้บริหาร ครู อาจารย์และบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งจะต้องได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้แนวทางหรือวิธีการพัฒนาที่หลากหลาย การนิเทศเป็นวิธีการหนึ่งของการพัฒนาซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคลากรในสถานศึกษา เพราะภารกิจต่าง ๆ ของสถานศึกษาจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาโดยผ่านการนิเทศ

การศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ซึ่งสถานศึกษาจะมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ทำหน้าที่กำกับ ดูแล ควบคุมและจัดการให้สถานศึกษาดำเนินการ และทุ่มเทความพยายามในการดำเนินงานทั้งปวงของสถานศึกษา และมีครูผู้สอนรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กหรือเยาวชนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้บรรลุผลตามภารกิจและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาและในการดำเนินการจัดการศึกษาของสถานศึกษาดังกล่าวนั้น โดยหลักการศึกษาหรือหลักศึกษาศาสตร์แล้ว มิได้เป็นเรื่องยุ่งยากหรือซับซ้อนแต่อย่างใด หากสถานศึกษาได้ใช้หลักสูตรเป็นเครื่องกำกับความคิดในการทำงาน และใช้กำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของสถานศึกษา เป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง คือ คุณภาพของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนทุกระดับประเภทการศึกษาต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น แต่การที่คุณภาพของผู้เรียนจะสูงขึ้นหรือไม่ขึ้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งย่อมมาจากครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนโดยตรง แต่จากผลการวิจัยสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนมีอยู่หลายประการ ซึ่งเมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาด้านครู พบว่า ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ครูขาดการนิเทศติดตาม และประเมินผลการพัฒนา แนวทางการแก้ปัญหา คือ ควรจัดระบบการนิเทศการศึกษาให้ครูได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์เฉพาะวิชา และจัดระบบการนิเทศภายในโรงเรียนที่สามารถพัฒนาศักยภาพด้านการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งมีระบบติดตาม และประเมินผลการพัฒนาครู

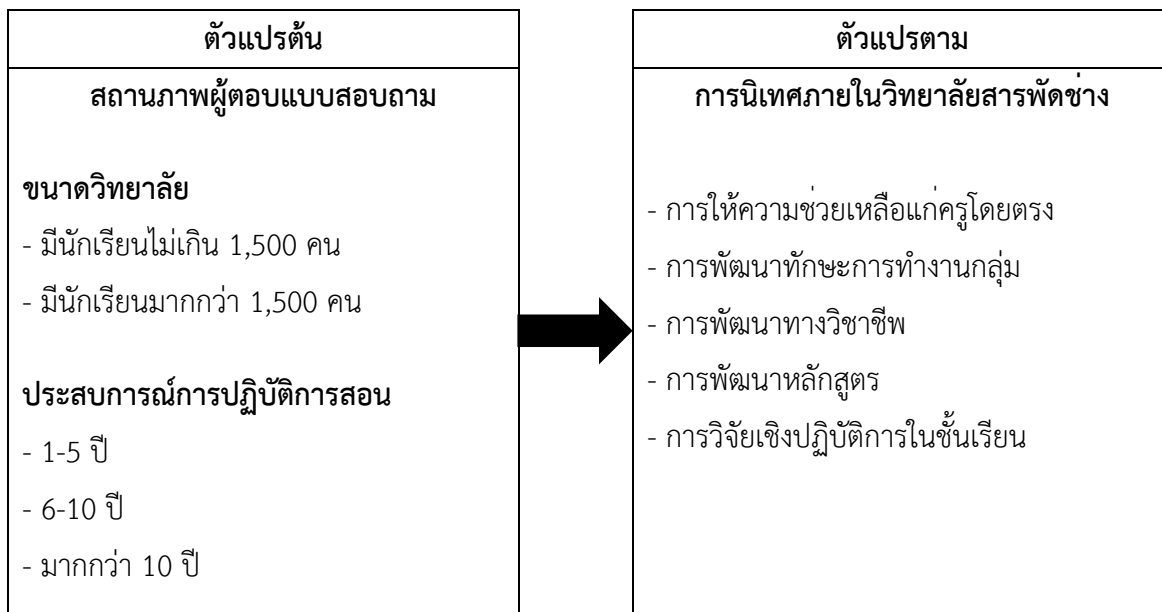
วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดชุมพร
2. เพื่อเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดชุมพร

จำแนกตามขนาดวิทยาลัย ประสบการณ์การปฏิบัติการสอน และกลุ่มสาระการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูของวิทยาลัยสารพัดช่างของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดชุมพร จำนวน 1,000 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนวิทยาลัยอาชีวศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดชุมพร ในภาคเรียนที่ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 278 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie; & Morgan (1970: 608) ทำการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดสัดส่วนของจำนวนครูผู้สอนในแต่ละวิทยาลัยต่อจำนวนครูผู้สอนวิทยาลัยอาชีวศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดชุมพรทั้งหมด จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น

1.1 ขนาดวิทยาลัย ได้แก่

1.1.1 มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน

1.1.2 มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คนขึ้นไป

1.2 ประสิทธิภาพด้านการสอน ได้แก่

1.2.1 1-5 ปี

1.2.2 6-10 ปี

1.2.3 มากกว่า 10 ปี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างของผู้บริหาร ประกอบด้วย

2.1 การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง

2.2 การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม

2.3 การพัฒนาทางวิชาชีพ

2.4 การพัฒนาหลักสูตร

2.5 การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นขนาดวิทยาลัย และประสิทธิภาพการปฏิบัติการสอน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างของผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดชุมพร 5 ด้าน ประกอบด้วย การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม การพัฒนาทางวิชาชีพ การพัฒนาหลักสูตร และการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 50 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองตามวิธีการและขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อประสานกับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เพื่อขอหนังสือในการขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลจากครูผู้สอนในวิทยาลัย

2. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือจากคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ไปถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพรทั้ง 6 แห่งในจังหวัดชุมพร เพื่อขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลจากครูผู้สอนในวิทยาลัย

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากสถานศึกษาต่าง ๆ ด้วยตนเอง กำหนดเวลารับคืนใน 2 สัปดาห์ โดยได้รับคืนเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าสถิติ ดังนี้

การจัดกระทำข้อมูล

1. ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ พบว่ามีความสมบูรณ์สามารถใช้วิเคราะห์ได้ทุกฉบับ

2. เฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ทำการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ถ้าตอบลงในช่อง “น้อยที่สุด” ให้ 1 คะแนน

ถ้าตอบลงในช่อง “น้อย” ให้ 2 คะแนน

ถ้าตอบลงในช่อง “ปานกลาง” ให้ 3 คะแนน

ถ้าตอบลงในช่อง “มาก” ให้ 4 คะแนน

ถ้าตอบลงในช่อง “มากที่สุด” ให้ 5 คะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ

ตอนที่ 2 การนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างชุมพรของผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดชุมพร โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X})

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2.4 การหาค่า t-test

2.5 การหาค่า F-test

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพร พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติงานนิเทศภายในวิทยาลัยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ด้านการพัฒนาทางวิชาชีพ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

1.1 ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง พบว่า พบว่าการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารมีการปฏิบัติอยู่ในระดับเป็นมากเป็นส่วนใหญ่ ส่วนข้อที่ 6 มีการให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างสื่อการเรียนรู้ และข้อที่ 10 มีการให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ที่ครูมีปัญหาคับข้องใจไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าผู้บริหารมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 10 มีการช่วยแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างครูที่เกิดขึ้นในขณะทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านการพัฒนาทางวิชาชีพ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

1.4 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า พบว่าผู้บริหารมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ส่วนข้อที่ 9 คือ มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและความต้องการในการ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และข้อที่ 10 คือ มีการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนได้มีส่วนร่วม อยู่ใน ระดับปานกลาง

1.5 ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

2. ผลการเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพร ตามตัวแปรอิสระ ได้ผลดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างของผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดชุมพร ตามขนาด พบว่า ครูผู้สอนในวิทยาลัยที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน และวิทยาลัยที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 4 ด้าน คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ด้านการพัฒนาทางวิชาชีพ และด้านการพัฒนาหลักสูตร แต่ในด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การนิเทศภายในวิทยาลัยสารพัดช่างของผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดชุมพร ตามประสบการณ์การปฏิบัติการสอน ผลการเปรียบเทียบ ประสบการณ์การปฏิบัติการสอน พบว่า ครูผู้สอนทั้งครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติการสอน 1-5 ปี 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพร ตามตัวแปรกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 4 ด้าน คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ด้านการพัฒนาทักษะ การทำงานกลุ่ม ด้านการพัฒนาทางวิชาชีพ และด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ยกเว้นด้าน การพัฒนาหลักสูตร โดยครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารมีการปฏิบัติงานนิเทศ ภายในวิทยาลัยมากกว่าครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และครูในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนิเทศภายในวิทยาลัยตามความคิดเห็นของครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและอภิปราย ผลจากข้อค้นพบที่ได้จาก การวิจัย ดังนี้

1. การนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพร ผลการวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

1.1 ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับมากทุกรายการ ยกเว้นรายการที่ 6 คือ มีการให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างสื่อการเรียนรู้ และรายการที่ 10 คือ มีการให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ที่ครูมีปัญหาข้อข้องใจไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับมากทุกรายการ ยกเว้นข้อที่ 10 คือ มีการช่วยแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างครูที่เกิดขึ้นในขณะทำงาน โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

1.3 ด้านการพัฒนาทางวิชาชีพ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับมากทุกรายการ โดยเฉพาะในรายการที่ 5 คือ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ตามความต้องการและความสนใจ และข้อที่ 10 มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้มีวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะ ซึ่งครูมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารปฏิบัติอยู่ในระดับเฉลี่ยที่มากกว่ารายการอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้แสดงให้เห็นที่ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทันกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

1.4 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับมากทุกรายการ ยกเว้นรายการที่ 9 คือ มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและความต้องการในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และข้อที่ 10 คือ มีการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนได้มีส่วนร่วม โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารยังเน้นการพัฒนาหลักสูตรที่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นหลักเพราะครูเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและคลุกคลีอยู่กับหลักสูตรโดยตลอดอยู่แล้วทำให้ขาดมุมมองข้อคิดเห็น และความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

1.5 ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับมากทุกรายการ โดยเฉพาะในข้อที่ 7 คือ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้ทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งครูมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารปฏิบัติอยู่ในระดับเฉลี่ยที่มากกว่ารายการอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด แสดงให้เห็นที่ผู้บริหารในปัจจุบันให้ความสนใจ มีความตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน จึงได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้ทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2. การเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพร ตามตัวแปรขนาดวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนในวิทยาลัยที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน และวิทยาลัยที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 4 ด้านแรก ได้แก่ ด้านการช่วยเหลือครูโดยตรง ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ด้านการพัฒนาทางวิชาชีพ

และด้านการพัฒนาหลักสูตร ส่วนด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนในวิทยาลัยที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน มีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติงานนิเทศภายในวิทยาลัยด้านนี้มากกว่าครูผู้สอนในวิทยาลัยที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความพร้อมในด้านบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการทำการวิจัยของวิทยาลัยที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน มีมากกว่าวิทยาลัยที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน จึงทำให้ผู้บริหารในวิทยาลัยที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน ให้การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าวิทยาลัยที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน

3. การเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพร ตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติการสอน ได้แก่ 1-5 ปี 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนทั้งครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติการสอน 1-5 ปี 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอน วิทยาลัยสารพัดช่างจังหวัดชุมพร ตามตัวแปรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 4 ด้าน คือ ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ด้านการพัฒนาทางวิชาชีพ และด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีความคิดเห็นที่ผู้บริหารมีการปฏิบัติงานนิเทศภายในวิทยาลัยมากกว่าครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความหลากหลายในเรื่องของเนื้อหาสาระวิชา ทำให้ผู้บริหารซึ่งอาจมีความรู้จำกัดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทำการนิเทศได้น้อย เช่นเดียวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังมีความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศในระดับพอใช้เท่านั้นทำให้การนิเทศเป็นไปได้น้อยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย แบ่งออกเป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลช่วยในการตัดสินใจและวางแผนในการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อการสอน นวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ ๆ

2. จากผลการวิจัยในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง ผู้มีอำนาจเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในทุกฝ่ายทุกระดับสามารถใช้เป็นข้อมูลช่วยในการพิจารณาภาระงานของผู้บริหารและของครูผู้สอน เพื่อลดงานที่ซ้ำซ้อนหรือไม่จำเป็นลง หรืออาจมีการแบ่งงานและกระจายอำนาจออกไปสู่บุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้บริหารและครูได้มีเวลามีโอกาสพบปะพูดคุยกันมากขึ้น

3. จากผลการวิจัยในด้านการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลช่วยในการวางแผนเพื่อส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นภายในวิทยาลัย ลดช่องว่างระหว่างผู้บริหารกับครู

4. จากผลการวิจัยในด้านการพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลช่วยในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรของวิทยาลัยในโอกาสต่อไป โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้มากขึ้น

5. จากผลการเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารความคิดเห็นของครูผู้สอนจำแนกตามขนาดวิทยาลัย ผู้บริหารวิทยาลัยที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน สามารถใช้เป็นข้อมูลช่วยในการวางแผนพัฒนาทักษะการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแก่ครูในวิทยาลัย พร้อมทั้งให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ และกระตุ้นให้ครูตระหนักและเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

6. จากผลการเปรียบเทียบการนิเทศภายในวิทยาลัยของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูผู้สอนจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลช่วยในการวางแผนการนิเทศครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้เหมาะสม โดยอาจกระจายอำนาจให้หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นผู้นิเทศโดยตรง หรืออาจให้ครูที่มีความชำนาญเฉพาะในสาขาวิชานั้น ๆ เป็นผู้นิเทศ ส่วนผู้บริหารอาจเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ก็ได้

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **ชุดฝึกอบรมการปรับกระบวนการทัศน์และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา.**

กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา. (2556). **คู่มือนิเทศภายในวิทยาลัย.** เข้าถึงข้อมูลจาก

<https://docs.google.com/viewer?a=v&pid=sites&srcid=c2Vjb25kYXJ5MTEuZ28udGh8d3d3fGd4OjU1OWY5MGZhMWU3YmRkYzE>

เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2556). **การนิเทศในสถานศึกษา.** เข้าถึงข้อมูลจาก

<http://mystou.files.wordpress.com/2012/02/23503-8-t.pdf>

ฉันท ชาติทอง. (2550). **เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 3. นครปฐม:

เพชรเกษมการพิมพ์.

ชาญชัย อาจิณสมภาร. (2547). **การนิเทศการศึกษา.** กรุงเทพฯ: K&P Books.

ชารี มณีศรี. (2542). **การนิเทศการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

ฐิติภัทร ประสิทธิ์พร. (2556). **การนิเทศภายใน.** เข้าถึงข้อมูลจาก

http://182.93.220.66/KM_sec5/?name=research&file=readresearch&id=20

ทีศนา แคมมณี. (2540). **การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research).** กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

- นันทนา เต่าทอง. (2542). **การศึกษาการดำเนินงานนิเทศภายในวิทยาลัยประมงศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544). **การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- ประเสริฐ เชษฐพันธ์. (2542). **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (บางเขน) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพจิตร สดวกการ; และ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. (2545). **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา.
- ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. (2543). **การนิเทศการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). **การบริหารงานวิชาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บুদ্ধ พอยท์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). **เอกสารประกอบการศึกษด้วยตนเองหลักสูตรผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552ก). **ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2545, สิงหาคม). การนิเทศภายใน หัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ในวิทยาลัย. **วารสารวิชาการ**, 5(8): 25-31.
- สุรีย์มาศ สุขกลี. (2549). **รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษา ดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2544). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research)**. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of education**. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Harris, B. M. (1985). **Supervisory behavior in education**. 3rd ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Krejcie, R. B.; & Morgan, Daryle W. (1970). Determining sample size for research activity. **Journal of Education and Psychological Measurement**, 30(3): 607-610.
- Lee, A.; & Green, B. (2009, September). Supervision as metaphor. **Studies in Higher Education**, 34(6): 615-630.
- Sergiovanni, T. J.; & Starratt, R. J. (1998). **Supervision: A redefinition**. 6th ed. Boston: McGraw-Hill.